Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

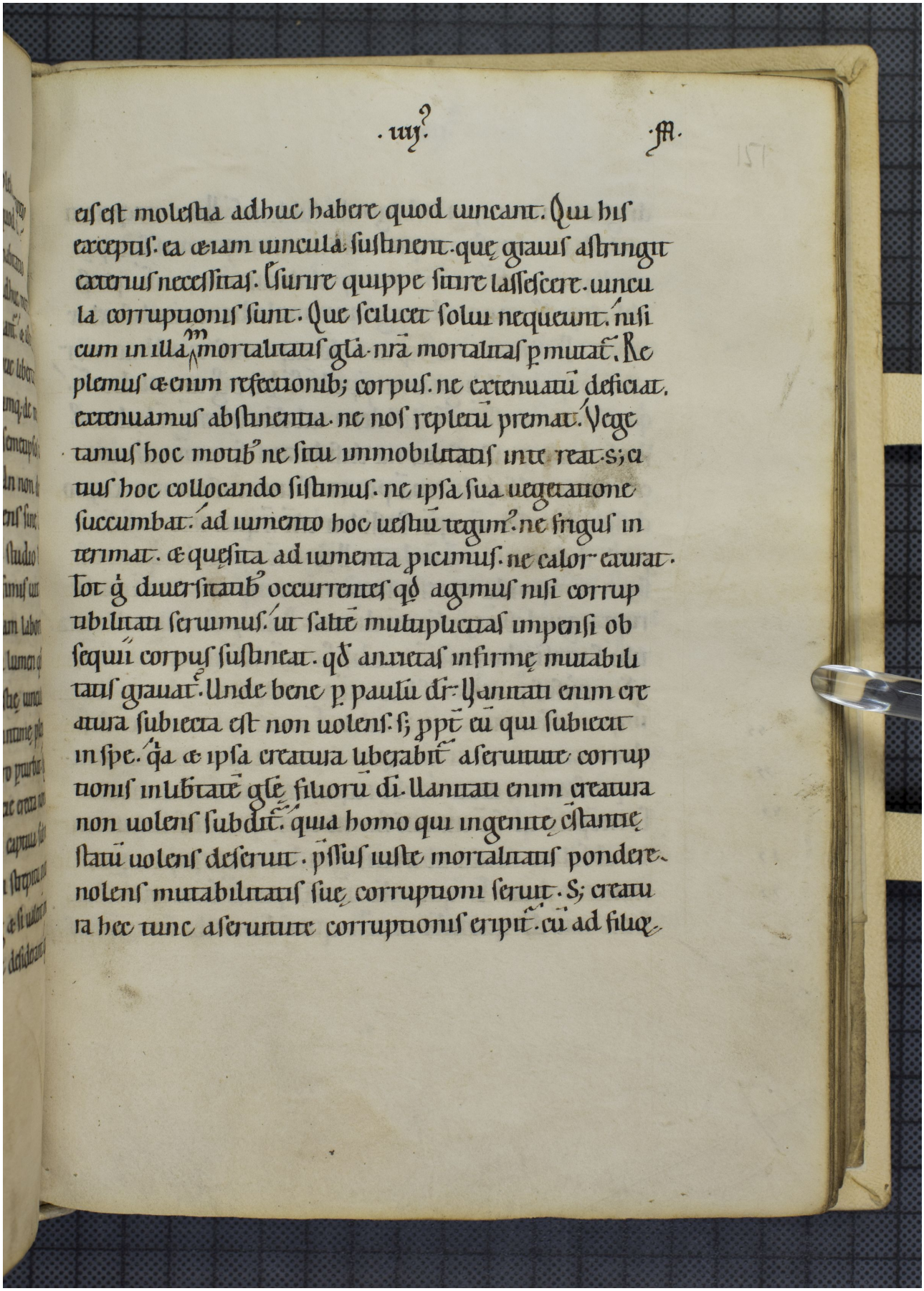

. uij? . M. 151

eſ eſt moleſtia adhuc habere quod uincant. Qui his
exceptis. ea eiam uincula ſuſtinent. que grauis aſtringit
externus neceſſitas. Eſurire quippe ſitire laſſeſcere. uincu
la corruptionis ſunt. Que ſcilicet ſolui nequeunt. niſi
cum in illa mortalitatis glia. nra mortalitas p mutat. Re
plemur enim refectionib; corpus. ne extenuatu deficiat.
extenuamur abſtinentia. ne nos repletu premat. Vege
tamur hoc motib ne ſitu immobilitatis inte reat. s; e
tiam hoc collocando ſiſtimus. ne ipſa ſua uegetatione
ſuccumbat. ad iumento hoc uestu tegim. ne frigus in
terimat. et quesita ad iumenta petimus. ne calor eiurat.
Tot q diuersitatib occurrentes qd agimus niſi corrup
tibilitati ſeruimus. ut ſatte multiplicitas impensi ob
ſequii corpus ſuſtineat. qd anxietas infirme mutabili
tatis grauat. Unde bene p paulu dr. Vanitati enim cre
atura ſubiecta eſt non uolens. ſ; ppt eu qui ſubiecit
in ſpe. qa et ipſa creatura liberabit aſeruitute corrup
tionis in libtate glie filiorum di. Vanitati enim creatura
non uolens ſubdit. quia homo qui ingenite estantie
ſtatu uolens deſeruit. pſius iuſte mortalitatis pondere
nolens mutabilitatis ſue corruptioni ſeruit. S; creatu
ra hec tunc aſeruitute corruptionis eripit. eu ad filie